

МОЯ ПРОФЕСІЯ — МОЄ ЖИТТЯ!!!

Протягом життя кожна людина бажає бути схожою на когось чи копіює чийсь вчинки. В дитинстві ми обираємо для себе як приклад для наслідування тата або маму. Однак коли ми дорослішаємо, то обираємо орієнтиром видатних людей, яким вдалося досягти в житті неабияких успіхів.

З цього номеру ми впроваджуємо нову рубрику «Люди-орієнтири», яка створена для знайомства з людьми, які досягли значних висот в науці і житті Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка.

Отже, починаємо знайомство. Сьогодні нашим співбесідником буде — професор кафедри «Оптимізація технологічних систем імені Т.П. Євсюкова» Навчально-наукового інституту механотроніки і систем менеджменту ХНТУСГ, заступник директора ННІ МСМ із наукової роботи, заступник голови спеціалізованої вченої ради Д.64.832.01, головний редактор наукового журналу «Інженерія природокористування» та завідувач проблемної науково-дослідної лабораторії «Інженерія природокористування» Мельник Віктор Іванович.

Віктор Іванович народився 8 січня 1958 року на Полтавщині в с. Омельник Кременчуцького району. Батько

Мельник Іван Васильович працював тваринником у колгоспі імені Леніна, а мати — вчителькою російської мови Омельницької середньої школи.

Прихильність Віктора Івановича до точних та технічних наук виявилася ще в шкільні роки. Він був учасником і переможцем багатьох фізико-математичних районних і обласних олімпіад. Авторське свідоцтво за свій перший винахід він одержав будучи ще студентом. Протягом студентських років керував науково-дослідною роботою молоді свого факультету. Навіть у лавах Радянської Армії продовжував свою раціоналізаторську і винахідницьку роботу. Так було впроваджено до використання його обладнання для реєстрації місця першого контакту коліс стратегічних бомбардувальників із покриттям злітної полоси в процесі посадки.

У 1984 році Мельник В.І. вступив до аспірантури тодішнього ХІМЕСГ. Наукову роботу розпочинав із розробки технологій і технічних засобів для стрічкового внесення гербіцидів. Прагнувши досконалості, в своїх досліджах застосовував ізотопні методи досліджень і на цьому підґрунті розпочав співпрацю з НВО «Монокристалреактив».

Деякий час Мельник В.І. більше займався розробкою сцинтиляційних детекторів, а ніж того, для чого вони були призначені. Так, було створено цілу низку (більше десятка) захищених авторськими свідоцтвами на винаходи конструкцій і технологій виробництва детекторів іонізуючого випромінювання. Вінцем цієї співпраці у 2000 році став захист дисертації кандидата технічних наук на тему «Технологические задачи повышения вибротермопрочности кристаллических сцинтилляционных детекторов» за спеціальністю 05.27.06 — технологія, устаткування та виробництво електронної техніки.

Увесь цей час Мельник В.І. лишився патріотом аграрного виробництва, тому не поривав роботу у ХІМЕСГ і, не зважаючи на пропозиції, не перейшов на постійну роботу в НВО «Монокристалреактив», а продовжив працювати в інженерному напрямку аграрної галузі. У 2010 році захистив дисертацію доктора технічних наук «Наукові основи екологічно ощадних технологій і технічних засобів для внесення рідких добрив та хімізахисту рослин» за спеціальністю 05.05.11 — машини і засоби сільськогосподарського виробництва.

У 2013 році Мельника В.І. обрано дійсним членом (академіком) Академії наук вищої освіти України.

Земляки Мельника В.І. високо цінують його працю, громадську позицію та загальнолюдські якості. У 2012 році його обрано почесним громадянином Омельницької сільської ради.

На сьогодні Віктор Іванович має більше 200 наукових праць, із яких більше 40 – винаходи і чотири одноосібні монографії. Під його керівництвом захищено дві кандидатські дисертації.

Мельник В.І. має досить широкі наукові уподобання. Він працював у галузі скінтіляційної техніки. Більше десяти його винаходів стосуються бджільництва. Є наукові праці і винаходи, що стосуються гідравлічних машин.

Найбільших успіхів Мельник В.І. досяг в теорії суцільного середовища. Дві з його монографій стосуються саме цього наукового напрямку. Зараз найважливішими напрямками діяльності Мельника В.І є керівництво науковою роботою молоді, становлення журналу «Інженерія природокористування» та діяльності однойменної проблемної науково-дослідної лабораторії.

Під час невимушеного спілкування з Віктором Івановичем він розкрив деякі аспекти своєї трудової діяльності та вподобань:

– Чи є у Вас улюблене прислів'я або вислів, яке супроводжує Вас по життю?

– Коли мій батько був живий, він дуже часто у розмові використовував

прислів'я. Тоді мені було байдуже, як він говорить. Однак, останнім часом мої рідні та знайомі помічають, що я також використовую при спілкуванні велику кількість висловів. Хто знав мого батька, той знає звідки ті прислів'я.

– Яке Ваше життєве кредо?

– Взагалі, сенсом мого життя було і на сьогоднішній день залишається заняття наукою, а саме сільсько-господарського напрямку. Свого часу я достатньо успішно співпрацював з інститутом «Монокристалл» і зміг захис-

тити докторську дисертацію по фізико-математичним наукам, як найменш на два-три роки раніше, але мені хотілося стати доктором наук сільськогосподарської орієнтації. Зараз я жалкую, що не можу реалізувати хоча б маленьку частку із тих ідей, що маю.

– Хотілося б почути Ваші рекомендації студентам, про те як стати успішною людиною і досягти своєї мети в житті.

– Оскільки я себе не вважаю успішним, тому важко давати рекомендації, про те як стати успішним. Але я твердо впевнений в тому, що успішність визначає характер, а не знання. На жаль, в сучасному конкурентному суспільстві, в першу чергу успішність визначає характер. А ще дуже важливо мати готовність долати всі проблеми і наполегливо прагнути своєї мети, а також вміти програвати!

– Розкажіть про Ваше хобі.

– Ооо, моє хобі – рибалка! Це всі знають! Був час, коли я до риболовлі ставився з презирством. Я думав, що людям нічого робити, от і дивляться вони на поплавок годинами. Але коли в мене почалися проблеми зі здоров'ям – сам почав рибалити. На мій великий подив я одразу ж зрозумів, що в риболовлі дуже велика інтелектуальна складова. Моє відношення до рибалки принципово відрізняється від загальноприйнятого. Західні підходи до рибалки я не сприймаю на всі сто відсотків.

- Чому саме рибалка?

- В риболовлі мене приваблює саме інтелектуальна складова і практично не цікавить виважування риби. Важливо зрозуміти рибу, її звички, середовище проживання, чим вона харчується... Коротше кажучи – розгадати кросворд. Я ніби граю з рибою в шахи. Завжди експериментую і на превеликий жаль, дуже часто мої новації бувають не ефективними. Пійману рибу, як правило, або дарую комусь, або відпускаю. В мене рибалкою і дружина захоплюється, вона біолог за фахом, тому ми з нею на рибалці можемо бути скільки завгодно часу. Зайвого часу на рибалці не буває! І поганої погоди теж.

- Якби у Вас була можливість прийняти закон чи реформу стосовно сільського господарства. Про що б йшла мова?

- По-перше: не можна навіть думати про приватну власність на землю. По-друге: в умовах відсутності ресурсів – треба сконцентруватися на післязавтрашньому дні, навіть не на завтрашньому. Ну і: «Главная заповедь землелашца – сохранение окружающей среды и почвы как источника плодородия для будущих поколений» (В.І. Мельник).

- Як Ви ставитесь до свят, які проводяться в нашому інституті, наприклад, День Механіка?

- Дуже позитивно. Шкода лише, що немає ресурсів ні в нас, ні в тих людей, які можуть взяти участь у цьому святі більш показово. Наприклад, привезти більше техніки для показу, влаштувати цікаві конкурси, такі як гонки, чи перетягування тракторів. А інші свята я не дуже розумію, наприклад, нашу самодіяльність, хоча колись і сам брав у ній участь, але давно вже з усім по-

годжуюсь. Нехай проводять і радіють життю, адже позитивні емоції прямо конвертуються в здоров'я!

- Ви відвідуєте велику кількість наукових конференцій та семінарів, чи вдається Вам дізнатися для себе щось нове?

- Вдається, але нового і цікавого зараз на конференціях і семінарах стало значно менше, ніж це було в радянські часи. Раніше науку робили вчені світу спільно. Зараз кожен робить не науку, а свою наукову кар'єру. Це і визначає специфіку сучасних конференцій. Тепер частіше можна почути про те, який результат ти отримав, а раніше говорили, чому і як отримали такий результат,

тобто розглядали суть та механізм.

- Чи існує у Вас якийсь секрет успіху?

- Як я казав раніше, що не вважаю себе успішним, саме тому якогось секрету взагалі не існує. Взагалі, мій характер – мій ворог, і в першу чергу, через прямотолінійність. Якби я був трохи хитріший і стриманіший було б краще. А так, наче квітка – вона гарна, але плоду немає, з'їсти нічого.

- Чи є у Вас талісман?

- Так. Це моя дружина. Коли вона сидить в машині – мене ніколи не зупиняє ДАІ (сміється).

- Яке з Ваших досягнень є найважливішим і найважливішим?

- Докторська ступінь – це не досягнення, це свідоцтво про те, що я затвердився на науковій ниві. Досягненням може бути тільки науковий результат. Є три наукові напрями, в яких мені здається я зміг досягти успіху: «Теорія напруженого стану суцільного середовища», «Механізми мінімізації потреби сільськогосподарських підприємств у техніці», «Прогнозування еволюції систем землеробства і взагалі техніки сільгосппризначення». А основний результат – він у голові. В нашій країні платять лише за викладання, а не за наукові розробки чи досягнення, тому навіть, перенести на папір немає часу.

